

คำกล่าวขอบรรพชาอุปสมบท

โครงการบรรพชาอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗
จังหวัดขอนแก่น



กุลบุตร ผู้มีศรัทธามุ่งจะอุปสมบท พึงรับผ้าไตร และเครื่องสักการะ จากบิดา-มารดา หรือผู้เป็นเจ้าของภาพ
ประณมมือคุกเข่าเข้าไปในท่ามกลางสงฆ์ น้อมถวายพระอุปัชฌายะ แล้วกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์
๓ ครั้ง นั่งพับเพียบประณมมือ ขณะพระอุปัชฌาย์ถามรายละเอียดของผู้จะบวช เช่น ชื่อ นามสกุล วัน-เดือน-ปี
เกิด สถานที่เกิด การศึกษาสูงสุด ชื่อ บิดา-มารดา เป็นต้น เสร็จแล้ว น้อมตัวประณมมือยื่นออกรับผ้าไตร
จากพระอุปัชฌายะ เปล่งวาจาขอบรรพชาด้วยภาษามคธ หยุดตามจุดจุลภาค (การท่อง ท่องเฉพาะตัวหนา
และให้ออกเสียง ท.เป็น ด., ออกเสียง พ. เป็น บ. ออกเสียง ห. เป็น ฮ. ทุกบทในหนังสือฉบับนี้) ดังนี้

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สระระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,
ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ณะคะวะโต ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง

ทุติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สระระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,
ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ณะคะวะโต ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง

ตะติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สระระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,
ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ณะคะวะโต ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง

อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ, วัตถานิ คะเหตฺวา, ปัพพาเซถะ มัง ภันเต,
อะนุกัมปัง อูปาทายะฯ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ, วัตถานิ คะเหตฺวา, ปัพพาเซถะ มัง ภันเต,
อะนุกัมปัง อูปาทายะฯ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ, วัตถานิ คะเหตฺวา, ปัพพาเซถะ มัง ภันเต,
อะนุกัมปัง อูปาทายะฯ

หมายเหตุ ถ้าบวชเป็นสามเณร ตัดคำว่า ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ออกเสีย

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะ รับเอาผ้าไตรจากผู้มุ่งบรรพชาไว้ตรงหน้าแล้ว กล่าวสอนถึงคุณพระ
รัตนตรัย เป็นต้น บอก ตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปที่ละบท โดยอนุโลมปฏิโลม ดังนี้

เกสา โลมา นะชา ทันตา ตะโจ (อนุโลม)

ตะโจ ทันตา นะชา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

ครั้นสอนแล้วพระพระอุปัชฌายะ ชักผ้าอังสะออกจากไตรจีวรสวมให้แล้ว ผู้มุ่งบรรพชาขึ้นแขนขวาเข้า สอดรับข้ามศีรษะ เพื่อสวมผ้าอังสะเฉวียงบ่า สั่งให้ออกไปครองไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้ว รับเครื่อง สักการะจาก บิดา-มารดา หรือเจ้าภาพถวายพระอาจารย์ กราบ ๓ ครั้ง ประนมมือเปล่งวาจาขอสรณะและศีล ดังนี้

อะหัง ภันเต, สรรณะสีลัง ยาจามิฯ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สรรณะสีลัง ยาจามิฯ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สรรณะสีลัง ยาจามิฯ

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำน้อมสการ นำให้ผู้มุ่งบรรพชา ว่าตามไป ดังนี้

นะโม ตัสสะ ะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (ว่า ๓ ครั้ง)

ต่อจากนั้น ท่านจะกล่าวสิ่งด้วยคำว่า เอวัง วะเทหิ หรือ ยะมะหัง วะทามิ ตั้ง วะเทหิ ผู้มุ่งบรรพชา ฟังรับว่า อามะ ภันเต ครั้งแล้ว ท่านนำไปเปล่งวาจาว่าสรณคมน์ตามไปที่ละตอน ดังนี้

พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ

สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า ติสฺสัรรณะคะมะณัง นิฉฺฐิตัง ฟังรับว่า อามะ ภันเต ลำดับนั้น พระอาจารย์ กล่าวสิกขาบทว่า ดังนี้

ปาณาติปาตา เวระมะณี

อะทินนาทานา เวระมะณี

อะพรัหมะจะรียา เวระมะณี

มุสาวาทา เวระมะณี

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี

วิกาละโภชะนา เวระมะณี

นัจจะคีตะวาทิตะวิสุกะทัสสะนา เวระมะณี

มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี

ชาตะรุปะระชะตะปะฎีกะคะหะณา เวระมะณี

อิmani ทะสะ ลิกขาปะทานิ สะมาทียามิ (ว่า ๓ ครั้ง)

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตรและเครื่องสักการะ อุ้มเข้าไปหาพระอุปัชฌายะ ในท่ามกลางสงฆ์ วางบาตรไว้ด้านขวา นำเครื่องสักการะถวายท่าน กราบ ๓ ครั้ง นั่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำขอนิสัย ดังนี้

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ

อุปัชฌาโย เม ภันเต โหติ (ว่า ๓ ครั้ง)

พระอุปัชฌายะ จะกล่าวคำว่า โอปายกัง, ปะฏิรูปัง, ปาสาทิเณสะ สัมปาเทหิ เรียงทีละบท พึงรับ ว่า สาธุ ภันเต ทุกบทไป แต่นั้น สามเณร พึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่าน ดังนี้

อัชชะตักเคทานิ เถโร, มัยหัง ภาวโร, อะหัมปิ เถรสสะ ภาวโร (ว่า ๓ ครั้ง)

ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะ แนะนำสามเณรไปตามระเบียบแล้ว พระอาจารย์ผู้เป็นกรรมวาจา นำบาตรสวมตัวผู้มุ่งอุปสมบท บอกบริวาร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า อามะ ภันเต ๔ ครั้ง ดังนี้

คำบอกบริวาร

อะยันเต บัตโต

คำรับ

อามะ ภันเต

อะยัง สังฆาฏิ

อามะ ภันเต

อะยัง อุตตะราสังโค

อามะ ภันเต

อะยัง อันตะระวาสะโก

อามะ ภันเต

ต่อจากนั้น พระอาจารย์ ท่านบอกให้ออกไปข้างนอก ว่า คัจฉะ อะมุเมหิ โอภาเส ติฏฐาหิ พึงถอยหันหลังกลับประนมมือไปยืนอยู่ในที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านสวดสมมุติตนเป็นผู้สอนซ่อม ลูกขึ้นเดินไปสวดถามอันตรายกิธรรม พึงรับว่า นัตถิ ภันเต ๕ ครั้ง อามะ ภันเต ๘ ครั้ง ดังนี้

คำถาม

คำตอบ

กุณฐัง

นัตถิ ภันเต

คัมโท

นัตถิ ภันเต

กิลาส

นัตถิ ภันเต

โสโส

นัตถิ ภันเต

อัปะปะมาโร

นัตถิ ภันเต

มะนุสโสสิ

อามะ ภันเต

บุริโสสิ

อามะ ภันเต

ภุชิสโสสิ

อามะ ภันเต

อะนะโณสิ

อามะ ภันเต

นะสิ ราชะกะโฏ

อามะ ภันเต

อะนุญญาโตลี มาตาปิตุหิ	อามะ ภัณฑ
ปะริปุณณะวีสะตีวัสโสลี	อามะ ภัณฑ
ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	อามะ ภัณฑ
กินนาโมลี	อะหัง ภัณฑ ... (๑).....นามะ
โก นามะ เต อุปัชฌาย	อุปัชฌาย เม ภัณฑ, อายัสมา (.....)นามะ

ช่องที่เว้นไว้...(๑)...ให้ระบุ ฉายา ผู้อุปสมบท ครั้นสอนซ่อมเสร็จแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดเรียกผู้มุ่งจะอุปสมบทเข้ามา ฟังเข้ามาในท่ามกลางสงฆ์ กราบลงตรงหน้าพระอุปชฌายะ ๓ ครั้ง เสร็จแล้วนั่งคุกเข่าประนมมือเปล่งวาจาขออุปสมบท ดังนี้

สังฆัมภัณฑ, อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภัณฑ, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ทุติยัมปิ ภัณฑ สังฆัง, อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภัณฑ, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ตะติยัมปิ ภัณฑ สังฆัง, อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภัณฑ, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ในลำดับนั้น พระอุปชฌายะกล่าวแผ่เพียงสงฆ์แล้ว และพระอาจารย์สวดสมมติตถกัมมัฏฐานอันตรายิกธรรม ผู้มุ่งอุปสมบท ฟังรับว่า นัตถิ ภัณฑ ๕ ครั้ง อามะ ภัณฑ ๘ ครั้ง ตอบฉายาตนแล้ว บอกฉายาพระอุปชฌายะ (รวมตอบ ๒ ครั้ง เหมือนนัยก่อน) แต่บัดนี้ ฟังนั่งฟังท่านสวดกรรมวาจาอุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบแล้ว ท่านยกบาตรออกจากตัวเป็นอันเสร็จพิธีบรรพชา-อุปสมบทแล้วกราบลง ๓ ครั้ง

ถ้ามีเครื่องไทยธรรม ก็ให้รับเครื่องไทยธรรม ถวายพระอุปชฌายะ พระคู่สวด และพระนั่งหัตถบาธ เมื่อประธานสงฆ์ กล่าวบทว่า ยถา วาริวะหา ฯลฯ ฟังกรวดน้ำ ตั้งใจอุทิศส่วนบุญกุศลตามเจตนา เมื่อคณะสงฆ์ รับพร้อมกันว่า สัพพิติโย วิวัชขันตุ ฯลฯ ฟังเทน้ำลงในภาชนะให้หมด ต่อจากนั้น ประนมมือฟังอนุโมทนาไปจนจบเป็นอันเสร็จพิธี

จบพิธีบรรพชา-อุปสมบท

